

Bagatel at tale om? Selv om det virkelig var saadan, at 4 Murerarbejdsmand — eller det er dog vist endda kun 3 — skulde fremkalde nogle Rivninger paa en Arbejdsplads, saa er den Arbejdsløshed, de 3 Mand kunne fremkalde, dog ganske minimal. Noget andet var det, hvis Foretagendet var en stor og blomstrende Virksomhed, og der var adskillige Mennesker beskæftiget. Men 3 Murerarbejdsmand! — at nævne dette Forhold som et Vidnesbyrd om, at Arbejderlederne ikke gøre deres Pligt, og at Arbejdsløsheden breder sig som Følge af Arbejdernes Pligtforsømmelse, er dog ganske urimeligt. Det ærede Medlem talte ogsaa om to Mænd, som ikke vilde arbejde under Priskuranten. Ja, det forekommer mig, at de to have handlet fuldt ud rigtigt, og at ethvert humant tænkende og fornuftigt Menneske maa erkende, at det vilde være ganske ødelæggende for Arbejderne, om nogle af dem under Arbejdsløshed vilde lade sig bruge som Smudskonkurrenter mod deres arbejdende Kammerater, og at det ogsaa vilde være samfundsmæssigt og nationaløkonomisk set forkasteligt, om de vilde gøre noget saadant. Forholdet er vel sagtens det samme i det Tilfælde, det ærede Medlem nævnte om en arbejdsløs, der fik Tilbud om Arbejde til 1 Kr. mere i Ugeløn, end han havde i Understøttelse. Forholdet har der selvfølgelig været ganske det samme, at vedkommende skulde have en halv Snes Kroner eller deromkring mindre i Ugeløn, end Fagets Priskurant hjemlede Adgang til. Det forekommer mig, at dette er Eksempler, som vidne om alt andet end om Misbrug overfor Arbejdsløshedsmidlerne. At Folk ikke ville lade sig bruge som Smudskonkurrenter, tvungne af Nøden, synes jeg taler til Gunst for de paagældende. Det ærede Medlem talte ogsaa om nogle Folk, der skulde have en Lejlighed repareret, og at det var blevet for dyrt. Ja, Herregud, hvad er det dog for Eksempler at fremføre. Jeg synes virkelig, at det ærede Medlem har været for langt nede i Retning af at søge tarvelige Eksempler — Eksempler, som i Virkeligheden intet som helst bevise.

Den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen), fremsatte adskillige Betragtninger angaaende Samfundsforhold, Arbejdsløshed o. s. v. Vi fik den Oplysning, at Folk, der leve i Storbyerne, ere Kulturmennesker, og de, der leve paa Landet, ere Naturmennesker. Ja, det var naturligvis for saa vidt meget oplysende,

og hvis deri ogsaa ligger en Erkendelse af, at den saakaldte Bondekultur er ophævet, vil det naturligvis være en Vinding, at det ærede Medlem i Aften har udtalt sig saaledes. Nu ved jeg ikke, hvortil det ærede Medlem regner sig selv, om det er til Kulturmenneskene eller til Naturmenneskene. Men jeg ved, at de Folk, der komme ude fra Landet, ogsaa f. Eks. de Herrer, der ere Medlemmer af dette eller det andet Ting, vænne sig meget hurtigt til de Fornødenheder, som det ærede Medlem i en noget bister Tone talte om, at Arbejderne vænnede sig til her i Storbyen. De vænne sig meget hurtigt til alle de Kulturgoder, der findes i Storbyen, og de kaste ikke Vrag paa, mere eller mindre i hvert Fald, at nyde Livet i Storbyen, til Trods for at de overfor Arbejderne gerne ville fremholde det forargelige i denne — jeg ved ikke, om det skal kaldes Overkultur, eller i alt Fald denne Mængde af Fornødenheder, som Storbyen fremkalder hos sine Beboere. Men Tendensen i, hvad det ærede Medlem sagde, var jo en stærk Anke over, at man fik disse Storbyer, og over, at disse Storbyer fortrinsvis havde Arbejdsløsheden, medens man ude paa Landet, hvor Naturmenneskene leve, ikke har denne voldsom store Arbejdsløshed. Nu vil jeg dog gerne spørge det ærede Medlem ganske alvorligt, om han er i Stand til at paapege et eneste Middel, hvorved man her i Danmark skulde kunne forhindre Tilstrømningen fra Landet ind til Byerne. Det er noget, der viser sig overalt i Verden, det er ikke noget enestaende for Danmark, og det er ikke noget, som det ærede Medlem pludselig har opdaget er hele Kræftskaden i det danske Samfund. Det er en Kendsgerning, at denne Tilstrømning til Byerne foregaar rundt om i alle Lande, og at man alle Vegne er klar over, at dette er man sikkert ikke i Stand til at forandre, i hvert Fald ikke i nævneværdig Grad. Ja, der er naturligvis visse Muligheder for i nogen Maade at holde Folk paa Landet ved at byde Arbejderne Adgang til ordentlige, selvstændige Hjem der ude, hvor, i hvert Fald under den Drift man nu kender i Landbruget, et Husmandsbrug dog saa nogenlunde er i Stand til at føde den paagældende Familie, hvis det er tilstrækkelig stort. Ja hvis man i saa høj Grad vilde komme ind paa at skaffe Jord, at give offentligt Fæste o. s. v., saa tror jeg, at man var i Stand til i nogen Grad at holde en Del af Befolkningen tilbage paa Landet og opdrage en Landbefolkning,